

ת"פ 52683/10/21 - מדינת ישראל נגד יניב אדם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52683-10-21 מדינת ישראל נ' אדם

לפני כבוד השופט שאול אבינור

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד אלעד פנחס וטל תבור
פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)
נגד

הנאשם: יניב אדם

ע"י ב"כ עוה"ד משה מזרחי ואלדד נח

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, שניתנה במסגרת הסדר טיעון - בביצוע שלוש עבירות של **עריכת דו"ח לא נכון ומסירת ידיעות לא נכונות ללא הצדק סביר**, לפי הוראות סעיף 217 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן - פקודת מס הכנסה).
2. בחלק הכללי לכתב האישום נטען כי בתקופה הרלוואנטית, בין השנים 2007-2009, היה הנאשם תושב ישראל ופעל באמצעות חברה זרה שבבעלותו יחד עם אחרים בפעילות משותפת (להלן - השותפות). השותפות פעלה לצורך מתן שירותי ייעוץ בטחוני, אימון צבאי ותיווך בעסקאות למכירת ציוד צבאי עבור משרד ההגנה בגיאורגיה.
3. הנאשם פעל בגיאורגיה לקידום הפעילות המקצועית של השותפות, באופן שהיה אחראי על פיקוח מקצועי ועל חניכה וליווי של התוכניות שהופעלו במסגרתה. הפעילות של השותפות בגיאורגיה הוסדרה באמצעות שורה של הסכמים שנחתמו, בין היתר, בין חברות תושבות ישראל וחברות זרות שהוקמו על ידי חברי השותפות. רווחי השותפות חולקו לשותפים, ובכלל זה לנאשם, באמצעות העברות כספים מחשבונות החברות לעיל, ובאמצעות העברות מחשבונות השותפים וחברותיהם הפרטיות לבין עצמם.
4. על פי הנתען בעובדות כתב האישום, במהלך המחצית השנייה של שנת 2007 חברת Laore Corp היתה חברה בבעלות הנאשם, בתהליכי הקמה, עד שהתאגדה ונרשמה בפנמה בינואר 2008 (להלן - החברה).
5. בתקופה הרלוואנטית היתה החברה חברת משלח יד זרה, כהגדרת המונח בסעיף 5(ה) לפקודת מס הכנסה (כנוסחו דאז). הנאשם פעל בגיאורגיה, לקידום הפעילות המקצועית של השותפות, באמצעות החברה.

6. בתקופה הרלוואנטית, בין השנים 2007-2009, נצמחו לחברה הכנסות מפעילות הנאשם בגיאורגיה, שמקורן ברווחי השותפות, בהיקף שלא פחת מסך של **3,688,910 ₪**. ההכנסות הועברו לחשבונות הרשומים על שם הנאשם או על שם החברה בבנקים בגיאורגיה, בשווייץ ובישראל. ההכנסות שהפקיד הנאשם בחשבונות שהיו רשומים על שמו, הועברו ברובן לאחר מכן לחשבון החברה בבנק UBP בשווייץ, כשזה נפתח. בנוסף החזיק הנאשם בחשבונות האמורים כספים שיועדו לשניים משותפיו האחרים, וזאת לימים ספורים.
7. הנאשם והחברה לא דיווחו על הכנסות האמורות כנדרש והנאשם לא הגיש דוחות של החברה לשנים 2007-2009, למרות שהיה מחויב לעשות כן. בנוסף לא הצהיר הנאשם, בדוחות השנתיים שהגיש לפקיד השומה, על אחזקותיו בחברה ועל נכסיו בחו"ל.
8. על רקע עובדות נטענות אלה הואשם הנאשם, בכתב האישום, בביצוע שלוש עבירות של עריכת דו"ח לא נכון ומסירת ידיעות לא נכונות ללא הצדק סביר, לפי הוראות סעיף 217 לפקודת מס הכנסה.

ב. השתלשלות ההליכים המשפטיים:

9. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, הכולל הסכמות מלאות לעניין הטיעונים לעונש, עוד עובר להגשת כתב האישום; באופן שהסדר הטיעון - אשר נערך בכתב - הוגש בד בבד עם הגשת כתב האישום (ר' בבקשה מס' 1). בהסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי הנאשם יודה בעובדות כתב האישום, בנוסחו כפי שהוגש, והצדדים יעתרו למתן ארכה בת 60 יום לנאשם לצורך הסרת המחדל.
10. לאחר מכן, ולאחר סילוק המחדל, יעתרו הצדדים במשותף - בהתאם להסדר הטיעון - להשתתף רכיבי הענישה הבאים:
- (א) מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שניתן לשאתה בדרך של עבודות שירות.
- (ב) קנס בשיעור של 100,000 ₪, לתשלומים לפי שיקול דעת בית המשפט.
- (ג) מאסר מותנה, לפי שיקול דעת בית המשפט.
11. בדיון הראשון שנערך לפני (ביום 30.01.2022) הודה הנאשם בעובדות כתב האישום והורשע, על יסוד הודאה זו, בעבירות שבהן הואשם כאמור בפסקה 1 דלעיל. בית המשפט נעתר לבקשת ההגנה והורה לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת בדבר התאמתו של הנאשם לעבודות שירות (ר' בפרוטוקול, עמ' 1-2).

ג. עיקר טיעוני הצדדים:

12. הצדדים לא הגישו ראיות לקביעת העונש. בטיעוניו עמד ב"כ המאשימה על עובדות כתב האישום תוך שהדגיש כי בתקופה הרלוואנטית, בין השנים 2007-2009, נצמחו לחברה הכנסות מהפעילות בגיאורגיה בסכום של 3.6 מיליון ₪ לערך.
13. הנאשם לא דיווח על הכנסות אלה כנדרש, לא הגיש דוחות עבור החברה ולא דיווח בדוחות שהגיש לפקיד השומה על החזקותיו בחברה ועל ההכנסות שנצמחו לו ממנה. מדובר אפוא בהשמטת הכנסות בסכום נכבד במשך שלוש שנות מס. יתר על כן, הפעילות בגיאורגיה נעשתה באמצעות חברה זרה, שדבר קיומה לא דווח, כאשר ההכנסות שלא דווחו הועברו לחברות בחו"ל. בנסיבות אלה נדרשת,

לצורך חשיפת ביצוע העבירות והיקפן, חקירה חובקת עולם בשיתוף פעולה בינלאומי.

14. ב"כ המאשימה הפנה לערכים החברתיים, הנפגעים כתולדה מביצוע של עבירות מס, ונוכח הנסיבות דלעיל ותוך הפנייה למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות לפי הוראות סעיף 217 לפקודת מס הכנסה עתר לקביעת מתחם עונש הולם שבין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 14 חודשי מאסר בפועל. לענין מדיניות הענישה הנהוגה הגיש ב"כ המאשימה טבלת פסיקה והפנה במיוחד לת"פ (שלום רחובות) 34863-07-13 **מדינת ישראל נ' פדידה** (11.12.16), שם בנסיבות דומות במידה מסוימת נגזר עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, וכן ענישה נלווית.
15. אשר לגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם עמד ב"כ המאשימה על נסיבות הקולה, ובהן ההודאה ונטילת האחריות המידית, שיתוף הפעולה בחקירה, הסרת המחדל ונסיבותיו של הנאשם, הנעדר כל עבר פלילי. בנסיבות אלה עתר ב"כ המאשימה לכיבוד הסכמות הצדדים בהסדר הטיעון ולגזירת העונש בהתאם.
16. ב"כ הנאשם ביקש אף הוא לאמץ את הסדר הטיעון עליו הסכימו הצדדים. הסניגור עמד על כך שמדובר בהסכם ראוי והולם, אשר נותן ביטוי לכלל השיקולים הרלוואנטיים והנסיבות הספציפיות של המקרה. עוד הטעים הסניגור את הפסיקה המציינת את חשיבות כיבוד הסדרי הטיעון ומתן משקל מרכזי לעצם קיומו של ההסדר מבחינת האינטרס הציבורי (ר' למשל ע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.04.2017)).
17. הסניגור עמד בהרחבה על השיקולים והטעמים שעמדו ביסוד הסדר הטיעון, ובהם: נסיבות ביצוע העבירות (פעילות בחו"ל שסוגיית מיסויה בארץ אינה ברורה); סוג העבירה (ללא כוונה להתחמק מתשלום מס); הסרת מלוא המחדל האזרחי, על אף התיישנות; צמצום היקף האישום בהשוואה לחשדות המקוריים והנזק הרב - לרבות במישור הכלכלי - שנגרם לנאשם כתולדה מחקירה ממושכת ומתמשכת; ההודאה ונטילת האחריות; שיתוף הפעולה המלא הנאשם עם גורמי אכיפת החוק; הבעת חרטה; היעדר עבר פלילי; חלוף הזמן הניכר מעת ביצוע העבירות - 14 שנים - והעובדה שמדובר בחקירה שנפתחה כבר לפני כשבע שנים ונמשכה מאז.
18. עוד הרחיב ב"כ הנאשם בתיאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1966 (בן 56 שנים כיום), נשוי ואב לחמישה ילדים. הנאשם שירת שנים רבות כקצין וכמפקד בצנחנים, ולאחר מכן ביחידת שלדג. מדובר אפוא באדם נורמטיבי, ללא כל הרשעות קודמות, ששירת שנים רבות את המדינה ואף כיום תורם למטרות ציבוריות חשובות. בנסיבות אלה הסדר הטיעון הוא ראוי ומאוזן ועל כן שב הסניגור ועתר לאימוצו.
19. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: **"...אחרי 7 שנים ולאחר חקירות קשות בחו"ל החלטתי לשים את זה מאחורי ולסגור את העניין הזה"** (בפרוטוקול, עמ' 7 שורות 15-16).

דין והכרעה:

ד.

20. בהתאם להוראות חוק העונשין בדבר הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם, לאירוע שבגיני הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו בתוך המתחם. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרונות ההלימה, תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ואילו גזירת עונשו של הנאשם בתוך

עמוד 3

המתחם תיעשה תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

21. עם זאת, ההוראות האמורות אינן כוללות התייחסות למצבים של הסדרי טיעון, בפרט כאלה הכוללים הסכמות מלאות לעניין הטיעונים לעונש (הסדרי טיעון "סגורים"). כידוע, השיקולים הלגיטימיים העומדים ביסודם של הסדרי טיעון - ובהם שיקולים ראייתיים ושיקולים שונים הקשורים לאינטרס הציבורי במובנו הרחב - אינם באים בהכרח במסגרת השיקולים שעל בית המשפט לשקול בעת גזירת הדין במסלול הדיוני הרגיל.

22. לפיכך, הגם שהוראות הדין בדבר הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה חלות עקרונית גם בהסדרי טיעון "סגורים", כאשר מדובר בהסדרים כאלה השאלה העיקרית הטעונה הכרעה היא שאלת סבירות ההסדר, שעל בית המשפט לבחנה בהתאם ל"מבחן האיזון" שנקבע בזמנו בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל (25.12.2002) (השווה גם ת"פ 36193-11-16 מדינת ישראל נ' קנוכלמן (03.01.2017) והאסמכתאות שם).

23. במקרה דנא, על פני הדברים הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים הוא סביר, שכן עונש המאסר לו עתרו הצדדים מצוי בגדרי מתחם העונש ההולם המקובל לעבירות אלה, בנסיבותיהן. הסדר הטיעון עולה אפוא בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים, ובנסיבות אלה אני מקבל את טיעון ב"כ המאשימה לעניין מתחם העונש ההולם (בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 14 חודשי מאסר בפועל).

24. אשר לגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם, ברי כי עסקינן בנאשם שנסיבותיו מלמדות כי יש לגזור את דינו ברף התחתון של המתחם. לעניין זה די לציין כאן כי מדובר בנאשם בן 56 שנים, ללא כל הרשעות קודמות, שהודה ונטל אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה שניתנה לו. זאת ועוד, הנאשם יצק תוכן מעשי לנטילת האחריות המילולית, בכך שהסיר באופן מלא את המחדל מושא כתב האישום. בנסיבות אלה, כאמור, יש לגזור את דינו ברף התחתון של המתחם. עוד יש לציין, בהקשר זה, כי הענישה לה טענו הצדדים כוללת גם רכיב כספי-כלכלי לא מבוטל.

ה. סוף דבר:

25. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 6 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 27.04.2022.

על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 01.09.2022 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג ובריא בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות סעיף 217 לפקודת מס הכנסה.

עמוד 4

(ג) קנס בסך של 100,000 ₪, או חודשיים מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-40 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.09.2022 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' סיוון תשפ"ב, 08 יוני 2022, במעמד הצדדים.